

BICZOWY (3) ai

sg m N biczowy (1). \diamond n G biczow(e)go (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Przymiotnik od „bicz” ‘bat’*: Tax, factitium nomen a sonitu idem quod percussio, Trzaskanie od biczá. Apud Plaut. Yednym słowem biczowy trzask może być rzeczón. *Mącz* 441d.

2. *W funkcii rzeczownika; rodzaj opłaty celnej pobieranej od jednej sztuki wołu* (2) :

Szereg: »wyprężne albo biczowe« (2): Klvczyk nad tho byerze wyprzeznego albo biczowego od Kałzdego wolv po polgrofzv *MetrKor* 57/120, 59/281v.

Synonim: 2. *wyprężne*.

HG